

dage senere, og selv om et flertal i Folketinget i dag havde vedtaget noget andet, ville man ikke have været i stand til at kunne føre sagen for Højesteret.

Dermed har økonomiministeren og regeringen påtaget sig et ansvar for at unddrage Folketinget muligheden for at få en anden beslutning igennem inden ankefristens udløb. Jeg kan godt forstå, at det er en ubehagelig situation, men sådan er det, og derfor er jeg nødt til at spørge økonomiministeren igen: Er det ikke korrekt, at regeringen opfyldte dommen den 2. november? Er det ikke korrekt, at Nykredit udsendte en pressemeddelelse, hvoraf det fremgik, at regeringen ikke ville anke sagen?

Hvis ministeren ikke kan svare nu, kan ministeren gå hjem i sit ministerium og bede om at få Justitsministeriet til at oplyse om, hvordan man giver ankeafkald, eller henvende sig på Folketingets bibliotek, og så vil ministeren nemlig finde ud af, at det var det, ministeren gjorde. Da ministeren opfyldte dommen, fratog ministeren Folketinget en mulighed for at få anket dommen inden ankefristens udløb, og det fortalte ministeren ikke noget om i Folketingets Boligudvalg den 27. oktober i år. Det måtte man altså selv finde ud af efterfølgende, og jeg fandt først ud af det, efter at dette beslutningsforslag var fremsat.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Regeringen har jo den 27. oktober klart og utvetydigt sagt offentligt, at regeringen ikke agter at anke sagen til Højesteret, og så er der ikke mere at sige om det.

Fru Kirsten Jacobsen kan så mene, at det burde regeringen ikke have gjort, men at den burde være gået til Folketinget med sagen. Dertil kan jeg ikke sige andet, end at jeg er dybt uenig i den opfattelse, fru Kirsten Jacobsen giver udtryk for. Jeg synes, det er et problem for folkestyret, at man ikke adskiller regeringens administrative ansvar fra Folketingets arbejde.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis økonomiministeren havde været minister i en flertalsregering, eller hvis økonomiministeren havde sikret sig en aftale, som dækkede et parlamentarisk flertal her i Folketinget, ville jeg have været helt enig med ministeren. Men en mindretalsregering kan ikke afskære flertallet i Folketinget fra at træffe en beslutning, som er anderledes end den, mindretalsregeringen har truffet. Det ville være at sætte parlamentet ud af

spillet, og en mindretalsregering kan kun regere og træffe beslutninger, som Folketingets flertal kan acceptere. Jeg synes, det er meget flot, når økonomiministeren siger, at man ikke skal fratage regeringen dens administrationsmuligheder. Nej, men der er også forskel på, at man fratager regeringen administrationsmuligheder i bred almindelighed, og at Folketinget kunne tænke sig at udtale noget andet end mindretalsregeringen i en helt enestående sag, som en tidligere regering over for det samme Folketing har erklæret havde en helt, helt anden karakter og et helt andet udgangspunkt. Det er en enestående sag, og derfor ville det have været passende, hvis økonomiministeren havde sikret sig, at der var et parlamentarisk flertal i Folketinget, som var enig med regeringen i, at når det drejer sig om lånernes penge, skulle denne sag ikke ankes til Højesteret, i stedet for på egen foranledning at give ankeafkald, inden Folketinget havde fået lejlighed til at ytre sig.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Jeg skal kun tillade mig at spørge fru Kirsten Jacobsen, hvad fru Jacobsen mener med, at man har opfyldt dommen, for der var ikke nogen egentlig dom over staten eller Finanstilsynet; det var jo Nykredit, der blev frifundet. Så blev der godt nok fastsat omkostninger, men det, som fru Kirsten Jacobsen siger, skulle så være, at man har betalt omkostningerne og derved tilkendegivet, at man ikke ville appellere. Så spørger jeg: Hvor kan fru Kirsten Jacobsen vide det fra? Det er ikke sikkert, at økonomiministeren lige har det præsent, og det er heller ikke sikkert, at det er vigtigt.

Det vigtige er selvfølgelig, som fru Kirsten Jacobsen siger, at det er blevet sagt, at man ikke vil appellere. Omkostningerne skal i princippet betales inden 14 dage efter dommens afsigelse, men hvis man vil appellere, plejer man at gøre det med et forbehold om, at man måske alligevel vil appellere. Det ved jeg så ikke om er sket. Men jeg vil godt lige have at vide, hvorfra fru Kirsten Jacobsen har de oplysninger.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til hr. Erling Oxdam kan jeg sige, at Finanstilsynet havde givet et påbud om, at man skulle tilbageføre disse penge. Da jeg sagde, at man havde opfyldt dommen, mente jeg ikke, at man havde betalt sagsomkostningerne. Man kunne